

Plan pracy opiekuńczo – wychowawczej w grupie II
LISTOPAD 2018

Kalosze i parasol

- 1. Jesienna wycieczka**- zabawa edukacyjna: Co nałożymy na jesienny spacer? - płaszcz przeciwdeszczowy, peleryna, parasol, kalosze, czapka. Segregowanie ubiorów jesiennych.
- 2. Parasol Oli**- słuchanie wiersza (*załącznik 1*), praca z obrazkiem. Rozmowa na temat konieczności ubierania się odpowiednio do warunków pogody. Przedstawienie dzieciom wiadomości dotyczących parasola - do czego służy i przed czym nas chroni.
- 3. Jesienne memo**- dopasowywanie dwóch takich samych obrazków do siebie (kalosze, parasol, beret, deszczowa chmurka, błyskawica). Rozwijanie percepcji wzrokowej dzieci, ćwiczenia koncentracji.
- 4. Spacer po kałużach**- zabawa ruchowa z wykorzystaniem obręczy, worków lub innego materiału na kałuże (w kolorze niebieskim). Ćwiczenia równowagi, przestrzegania zasad bezpieczeństwa podczas zabaw grupowych.
- 5. Kolorowe parasole**- zabawa plastyczna, wyklejanie konturu parasola kolorowymi paskami papieru.

Proponowane zabawy:

- Inscenizacja ruchowa piosenki "Pada deszcz", "Poszła Ola", "Deszczowa piosenka", taniec integracyjny "Deszczyk"(błyskawica, grzmot) (*załącznik 2*).
- Ćwiczenia oddechowe: łapiemy kropelki. Opiekunka rozdmuchuje po sali ścinki bibuły i zachęca dzieci do naśladowania jej.

Mimo deszczu dzieci się nie nudzą

- 1. Ruch to zdrowie**- zaprezentowanie dzieciom różnego rodzaju zabaw sportowych możliwych do wykonania także w domu.
- 2. Robimy eksperymenty**- zabawy badawcze "Barwy tęczy"(*załącznik 3*), „Wulkan” (*załącznik 4*), „Balonowa rakietka” (*załącznik 5*). Dostarczenie dzieciom silnych wrażeń związanych z odkrywaniem właściwości rzeczy, zjawisk i przedmiotów.
- 3. Deszczowa orkiestra**- tworzenie instrumentów według pomysłu opiekunki (z przedmiotów codziennego użytku butelki, pudełka itp.).
- 4. Zabawy kolorami**- segregowanie owoców według kolorów do koszyczków na podstawie wiersza "Wpadła gruszka do fartuszka".
- 5. Robimy pieczątki**- praca plastyczna- wypełnianie konturu owocu z w/w wiersza (pieczątki wykonane z ziemniaka, gąbki, palec- dowolność)

Proponowane zabawy:

- Zabawy logopedyczne- stymulacja mowy w oparciu o wiersz, „co można robić nudząc się" (*skrypt materiałów żłobkowych str. 43*)
- Zabawy umuzykalniające, np.: ilustrowanie ruchem piosenki "Jestem muzykantem... „ z wykorzystaniem wykonanych wcześniej instrumentów

Oto ja- nauka części ciała i imion dzieci

- 1. To jest Ania-** słuchanie oraz inscenizacja wiersza M. Bogdanowicz pt "To jest Ania" (**załącznik nr 6**). Opiekunka demonstruje na lali i nazywa poszczególne części ciała.
- 2. Portret Ani-** rozmowa z dziećmi na podstawie wiersza J. Salach pt „Ruchy” (**załącznik 7**). Uświadamianie dzieciom, którymi częściami ciała wykonują konkretne czynności z wiersza.
- 3. Odszukaj drugą połowę-** dopasowywanie 2 częściowych obrazków przedstawiających postać dziewczynki i chłopca. Ćwiczenia koordynacji wzrokowej.
- 4. Moja garderoba-** dobieranie odpowiednich elementów garderoby do poszczególnych części ciała, próby opisywania ich przez dzieci (kolor, faktura, itp.).
- 5. Jak wyglądam- praca plastyczna-** doklejanie włosów z kawałków włóczki do szablonu postaci.

Proponowane zabawy

- Zabawa „Imię i gest”- dzieci siedzą na dywanie w kole. Opiekunka przedstawia każde dziecko. To dziecko ma za zadanie wykonać gest opiekunki - pomachać ręką, tupnąć, podskoczyć, itp.
- Zabawa "Na powitanie"- śpiewanie piosenki do melodii "Panie Janie", "Witaj Jasiu", itp.
- Codzienna gimnastyka „Taniec połamaniec”.

Co widzimy? Co słyszymy? Co czujemy?

- 1. Ja widzę-** obserwowanie i dostrzeganie różnic pomiędzy efektami kolorystycznymi wytwarzanymi w butelce (woda zabarwiona różnymi barwnikami).
- 2. Czarodziejski kuferek-** dzieci za pomocą zmysłu dotyku i węchu rozpoznają przedmioty codziennego użytku.
- 3. Co to za dźwięk?-** dopasowywanie zdjęć do usłyszanego dźwięku (zwierzęta gospodarskie, dźwięki w domu, dźwięki z otoczenia).
- 4. Jak poznajemy świat?- ścieżka bosą stopą-** zabawy ruchowe: chodzenie po powierzchniach o różnych fakturach, nazywanie ich (twardy, miękki).
- 5. Moja twarz-** uzupełnianie konturu twarzy jej elementami- oczy, uszy, usta, nos.

Proponowane zabawy

- Tajemnicze mikstury- dzieci kosztują przygotowanych mikstur:
 - ✓ Woda z cukrem
 - ✓ Sok grejpfrutowy
 - ✓ Woda z solą
 - ✓ Cytryna (woda z cytryną)Oceniają czy im smakowało czy też nie?
- Zabawa wodą „Ciepłe-zimne”. Dzieci zanurzają dłoń w wodzie ciepłej i zimnej, opowiadają o swoich wrażeniach.
- Co tak pachnie?- Dzieci wachają przygotowane przez opiekunkę produkty wydzielające różne zapachy np.: wacik nasączony perfumami, octem, pokrojony seler, pietruszka itp.

Odwiedziny wróbelka

- 1. Wróbelek Elemelek-** słuchanie fragmentu opowiadania H. Łochockiej (*załącznik 8*). Inscenizowanie treści za pomocą rekwizytów, zapoznanie dzieci z postacią i wyglądem wróbla.
- 2. "Wróbelek"**- słuchanie wiersza "Wróbelek" F. Kobryńczuk- rozmowa na temat wiersza, porównywanie cech wyglądu wróbla i innych ptaków (wróbel, bocian, sikorka, dzięcioł).
- 3. Przygoda w lesie-** teatrzyk sylwet. Na podstawie krótkiego opowiadania opiekunki według własnego pomysłu. Wróbelek odwiedza przyjaciół w lesie (jeż, lis, niedźwiedź itp.), pyta ich o przygotowania do zimy.
- 4. Po śladach-** ćwiczenia spostrzegawczości- wśród śladów na dywanie dzieci szukają śladów ptaków.
- 5. Wróbelek-** praca plastyczna- wyklejanie konturu wróbla za pomocą piórek, ścinków bibuły.

Proponowane zabawy

- Naśladowanie lotu ptaka- zabawy ruchowe z wróbelkiem, „Dogoń wróbelka”, „Wróbelki do dziupli”. Reagowanie na sygnał dźwiękowy.
- Ćwiczenia oddechowe- dmuchanie piórek
- Ćwiczenia muzyczno – ruchowe inscenizowane treścią piosenek, zachęcanie do naśladowania ruchów i gestów opiekuna.

Rozwój ruchowy

- Zabawy ruchowo- naśladowcze dopasowane do tematów z poszczególnych dni.
- Tor przeszkód- skoki nad, pod przeszkodą, tunel, ławeczka.
- Gimnastyka to zabawa- ćwiczenia dużych partii mięśni.
- Ćwiczenia ruchowe z elementami rzutu.

Rozwój manipulacyjno-konstrukcyjny

- Nawlekanie koralików.
- Formowanie z plasteliny, ciastoliny.
- Wydzieranki, wyklejanki, wycinanki, stemplowanie
- Praca z kredką: naśladowanie linii prostych, kolistych, próby rysowania koła

Rozwój społeczny i emocjonalny

- Nauka zgodnego, wspólnego działania i współpracy z rówieśnikami.
- Zachęcanie do sygnalizowania potrzeb fizjologicznych
- Nauka zgodnego zachowania się w grupie – utrwalanie pozytywnych zachowań wobec innych: tworzenie pociągu, siedzenie w kole, nie zabieranie zabawek, nie przepychanie się, czekanie na swoją kolej.

Załącznik 1

Pada, pada, deszczyk pada, deszczu już za wiele, deszczu już za wiele.
Pójdę do przedszkola, bo mi tam weselej, bo mi tam weselej.
Pożycz, pożycz mi, babuniu, swego parasola, swego parasola.
Chociaż deszczyk pada, pójdę do przedszkola, pójdę do przedszkola
Deszczyk pada kapu kap,
Woda chlapie chlapu, chlap.
Jesień niesie deszcz i wiatr,
Burzę no i czasem wiatr.
Mam parasol i kalosze, jakoś tę ulewę znoszę.

Załącznik 2

Pada deszczyk, pada deszczyk, wieje, wieje wiatr / 2x
Błyskawica, grzmot /2x
A po burzy kolorowa tęcza.
Błyskawica, grzmot /2x
A po burzy kolorowa tęcza.

Załącznik 3

Do zabawy potrzebujecie: jednego opakowania cukierków Skittles, ewentualnie innych mocno barwionych drażetek, duży talerz najlepiej biały, wodę w temperaturze pokojowej. Wokół rantu talerza układamy cukierki w kształcie okręgu, następnie wlewamy powoli na środek talerza wodę i obserwujemy, co się dzieje. Ważne, aby po wlaniu wody nie przestawiać i nie przesuwać talerza, bo barwniki się rozpląną nierówno. Najlepiej jak talerz stoi w miejscu. Cukierki zaczynają puszczać barwnik w bardzo efektowny sposób już po kilku sekundach barwiąc wodę niczym powstająca tęcza.

Załącznik nr 4

Aby zrobić wybuchający wulkan potrzebujesz dużego talerza, kubeczka lub szklanki (może być plastikowa), folii aluminiowej, taśmy klejącej i nożyczek

Aby zrobić „wybuch” potrzebujesz:

- wodę
- sodę oczyszczoną
- ocet
- łyżkę
- filiżankę lub kubeczek
- tacę

Jak zrobić wulkan?

1. Na środku talerza ustaw szklankę i przymocuj ją do niego taśmą klejącą.
2. Oderwij z rolki tyle folii aluminiowej by wystarczała, aby całkowicie pokryć talerz wraz ze szklanką.
3. Owiń tą folią talerz ze szklanką.
4. Wytnij na środku dziurę w folii i przymocuj brzegi folii do brzegów szklanki.

Jak zrobić „wybuch“:

1. Ustaw „wulkan” na tacy, aby „lawą” nie rozlała się po stoliku.
2. Wlej do wulkanu 2 łyżki wody, wsyp łyżkę sody oczyszczonej i mieszaj aż się rozpuści.
3. Nalej 2 łyżki octu do osobnego kubeczka.
4. Wlej jednym ruchem ocet z kubeczka do wulkanu. Zobacz, jaki piękny wybuch lawy!

Załącznik 5

Opiekunka pompuje balon, który następnie wypuszcza z rąk. Zadaniem dzieci jest dogonienie uciekającej „rakiety”.

Załącznik 6

„To jest Ania” M. Bogdanowicz

To są Ani rączki, to są Ani nóżki,
To Ani bućki, to Ani fartuszki.
To oko, to ucho.
To nosek, to mina.
To Ani skarpetki, to Ani czupryna.
Tak się Ania wita, tak się Ania kłania.
To jest Ani uśmiech, a to cała Ania.

Załącznik 7

„Ruchy” Irena Salach

Mam dwie ręce i dwie nogi ale jedną głowę.
Dwoje oczu, dwoje uszu, tyle zliczyć mogę.
Głową kręci szyja, zapachy wącha nos.
Gdy myślę, dotykam czoła, na głowie jeży się włos.
Czasami podpieram brodę i groźnie unoszę brwi.
Usta układam w podkówkę wtedy, gdy smutno mi.
Ręce układam na biodrach, albo opieram o łokcie.
Paluszki swoje oglądam: o! jakie czyste paznokcie!
Z nóg robię bramkę małą, zginam kolana także,
stopami robię kroki, na palcach stoję, a jakże.
A teraz posłuchaj uważnie.
O czym w wierszyku jest mowa?
Wykonać te wszystkie ruchy
możesz ze mną spróbować.

Załącznik 8

A wróbelek Elemelek do swej cioci szedł w niedzielę, skacząc sobie fiku–miku leśną dróżką, po chodniku. Zamyślony, zagapiony, w górę patrzy gdzieś na wrony, idzie prędko, nie uważa, nie wie, na co się naraża.

Bo gdy był w połowie drogi, rzekł milicjant – bocian srogi:

– Czyżby przestał już wróbelek leśnym być obywatelem? Czy przepisy i wskazówki wyleciały mu już z główki? Muszę zrobić ci wymówkę: byłbyś oto zdeptał mrówkę, bo przez dróżkę, tę brzozową, szedłeś dziś nieprawidłowo. Trzeba spisać tu protokół!

Elemelek spojrzął wokół czarnym okiem jak ze szkiełka i załamał swe skrzydełka.

– Już się z tego cofnąć nie da. Ot i kłopot! Bieda, bieda!

A tymczasem bocian stary wsunął na dziób okulary, spojrzął bystro i na listku zapisuje sobie wszystko.

– Imię pana?

– Elemelek.

– Jaki zawód?

– No... wróbelek.

– Imię ojca?

– Świszczypatek.

– Imię dziadka?

– ...Zapomniałem...

– Gdzie pan mieszka?

– Tam na lewo, trzecia dróżka, czwarte drzewo.

– A gdzie pan jest urodzony?

– W porzuconym gnieździe wrony.

– Niech wróbelek więc pamięta, że w powszedni dzień czy w święta muszą wszyscy, nawet ptaki, na drogowe zważać znaki. Każdy napis, sygnał każdy jest potrzebny, a więc ważny, i nie można jak ta gapa po ulicy sobie człapać. Ten bukowy listek czarny to dla pana mandat karny. Leśna kara dziś wyniesie...

– Oj, czy dużo?

– ...groszy dziesięć.

Elemelek pod skrzydłami miał torebkę z grosikami. Więc zapłacił, schylił główkę i przeprosił grzecznie mrówkę, mówiąc przy tym do bociana:

– Będę odtąd, proszę pana, prawidłowo szedł przez drogę. Zapamiętam tę przestrożę.

Załącznik 9

"Wróbelek"

F. Kobryńczuk

Martwi się bardzo
szary wróbelek,
że ma przyjaciół w świecie niewielu.

- nikt mnie nie lubi,
bo nie mam takich
piór kolorowych
jak inne ptaki.

Nikt mnie nie słucha,
moje ćwierkanie
nie jest dla innych
ptasim śpiewaniem.
-Choć strój masz szary,
choć tylko ćwierkasz,
każdy cię lubi
mały wróbelku,
za to, że zimą
całymi dniami,
ćwierkasz jak umiesz,
że jesteś z nami.